

Archeologienota

Hechtel-Eksel (Hechtel), Stokerijstraat

Deel 2: Programma van maatregelen

Projectcode: 2020H101

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

VAN DE KONIJNENBURG, R.,(2021), Hechtel-Eksel (Hechtel), Stokerijstraat, archeologienota Haast-rapport 2021-44, D/2021/12654/44

Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree (BE)
Mob. 0496 209 018 - e-mail: rik@konijnenburg.com

© 2021 HAAST bvba, *Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree*

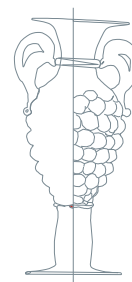
Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)
Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2021/12654/44

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

Coverfoto: actuele toestand van het terrein, opname d.d. 11/08/2021

INHOUD

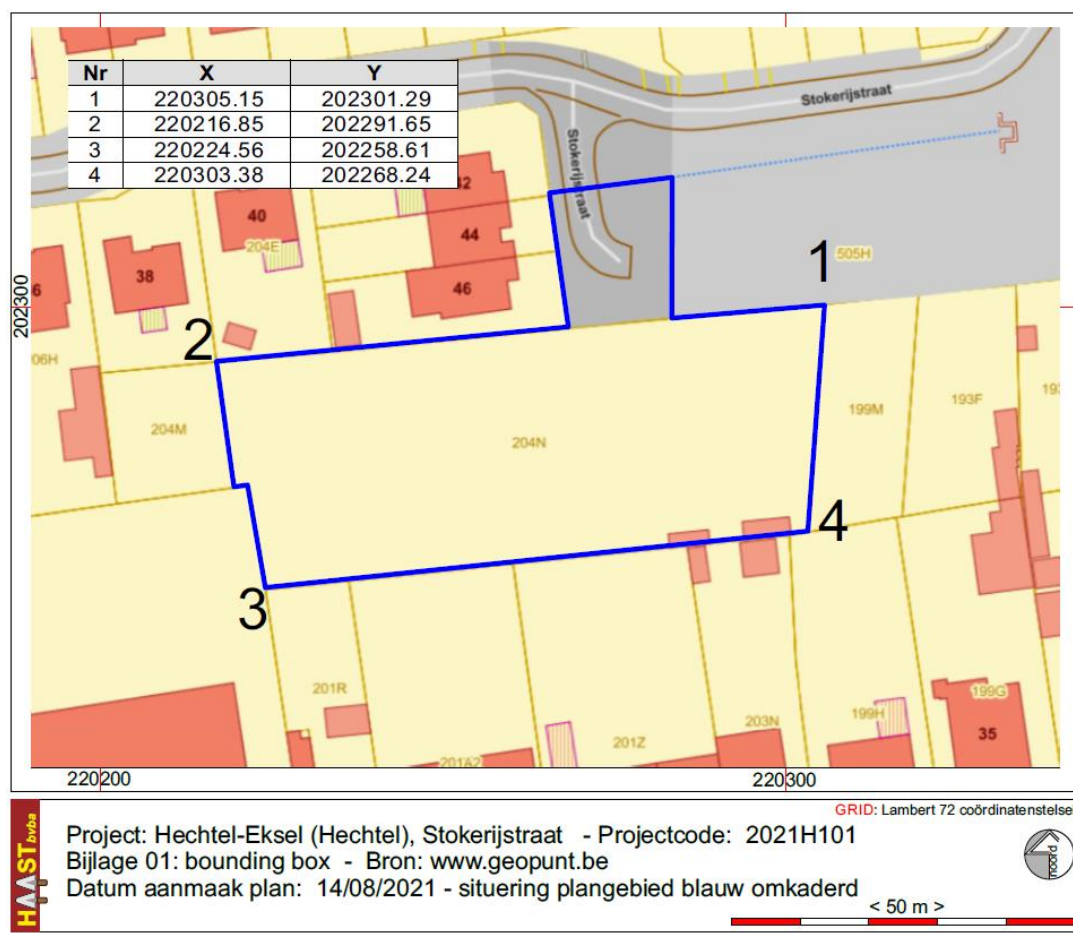
Programma van maatregelen
1. Administratieve gegevens
2. Aanleiding van het vooronderzoek
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem
4. Onderzoeksstrategie, -methode, vervolgtraject.
5. Lijst met afbeeldingen
6. Bibliografie

Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens

Projectcode	2021H101
Actoren	Rik van de Konijnenburg OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Hechtel-Eksel
Deelgemeente	Hechtel
Site	Stokerijstraat
Kadastrale gegevens	Hechtel-Eksel, afd.1 (Hechtel) sectie A, percelen A204n, A505h (partim), openbaar domein Stokerijstraat partim
Oppervlakte onderzoeksgebied	Perceel A204n = 2803,74 m ² + 220 m ² = 3023,74 m ²
Kadastraal percelenplan	Zie fig. 2
Topografische kaart	Zie fig. 3
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Fig. 1: Bounding Box:

Kadastrale gegevens: Hechtel-Eksel, afd.1 (Hechtel) sectie A, percelen A204n, A505h (partim), openbaar domein Stokerijstraat partim. De oppervlakte van het projectgebied bedraagt 3023,74 m² zijnde 2803,74 m² van perceel A204n (oppervlakte zoals geregistreerd als kadastrale oppervlakte in het loket van het agentschap onroerendergoed en zoals raadpleegbaar op de website geo.onroerendergoed.be, plus 220 m² deels oppervlakte in te nemen van het openbaar domein en van perceel A505h. Echter, de opmeting van de beëdigde landmeter gaf als oppervlakte van het perceel A204n 2916 m² waardoor de oppervlakte van het projectgebied $2916 + 220 = 3136$ m² zou bedragen. Voor deze archeologienota houden we als oppervlakte de oppervlakte aan zoals afleesbaar van de website van het agentschap onroerend erfgoed, zijnde 2803,74 m², eveneens de oppervlakte die aangegeven wordt bij indiening van de archeologienota in het loket van het agentschap, onderdeel "locatie".

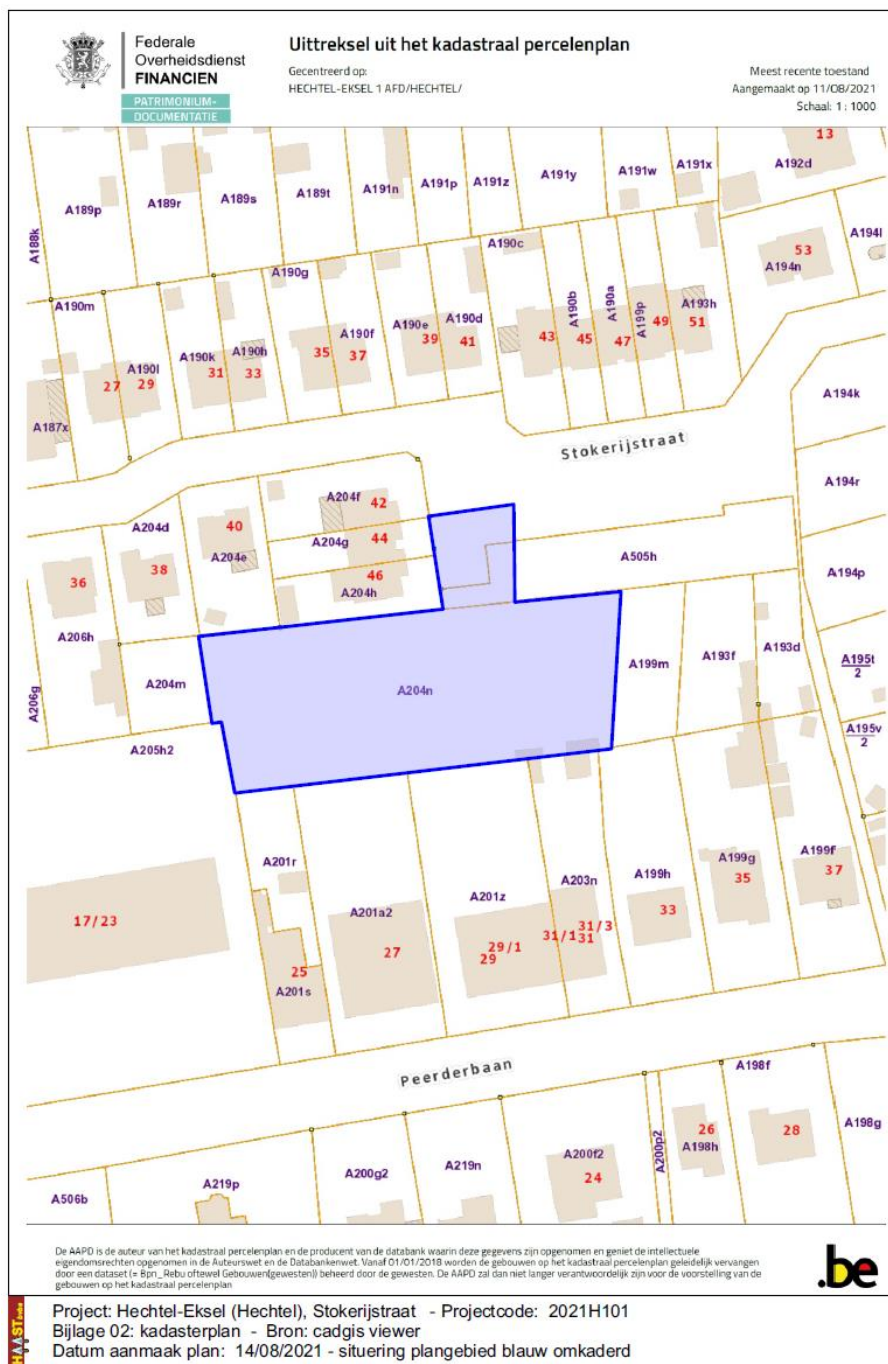

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 2021 © cadgis viewer

2. Aanleiding van het vooronderzoek

Beschrijving van de geplande werken¹

Het perceel 204n met een kadastrale oppervlakte van 2803,74 m² zal verdeeld worden in 7 loten waarvan de loten 1 tot en met 6 bestemd worden voor woningbouw. Het betreft 4 loten voor halfopen bebouwing en 2 loten voor een vrijstaande woning. Om het gebied toegankelijk te maken wordt centraal doorheen het perceel, van noord naar zuid, een aansluiting gemaakt met de bestaande insteek van de Stokerijstraat (Lot 8). Daarvoor dient 220 m² grond verworven te worden, lot 7, die nadien samen met lot 8 overgedragen wordt aan het openbaar domein.

De wegeenis zal aangelegd worden op een traditionele manier met centraal onder de wegeenis op ca 1,80 m diepte de aanzet voor de riolering, zowel hemelwater (RWA) als afvalwater (DWA). De koffer van de weg, de fundering, zal bestaan uit een opeenvolging van funderingslagen, af te werken met asfalt.

Parallel aan beide zijden van de weg worden nutsleidingen voorzien voor huisaansluitingen voor elektriciteit, water, datakabel en gas. In de wegboord worden slokkers voorzien voor de afvoer van hemelwater.

3. Resultaten van het vooronderzoek

Het bureauonderzoek

Wat betreft de pre- en protohistorische en vroege historische perioden, prehistorie tot en met de late Middeleeuwen, zijn er in de geschreven bronnen geen aanwijzingen voor aanwezigheid van archeologische erfgoedwaarden binnen het projectgebied. We moeten ons derhalve baseren op de landschappelijke en topografische ligging ervan en de archeologische indicaties in de directe omgeving van het projectgebied.

Het terrein is gelegen in de nabijheid van het stroomgebied van de Grote Nete binnen of net aan de rand van de gradiëntzone aangezien het terrein in de bodemkartering drainageklasse d (matig nat) kreeg. Dit betekent dat er een hoog potentieel is naar het aantreffen van archeologische waarden van de steentijd tot en met de volle middeleeuwen. Echter hebben de controleboringen uitgewezen dat het bodemprofiel een typisch Zdp profiel is, een matig natte zandbodem zonder profielontwikkeling. Dit betekent dat een eventueel aanwezig geweest zijnde artefactensite (steentijd) meer dan waarschijnlijk ernstig verstoord zal zijn door het bewerken van het land. Artefacten zijn door het ploegen verspreid geraakt en kunnen niet meer in situ aangetroffen worden. Voor het ten westen aangrenzend perceel werd na het landschappelijk booronderzoek een identieke vaststelling gedaan: Aan de hand van het bureauonderzoek en het landschappelijk bodemonderzoek, *“Archeologienota Hechtel-Eksel Peerderbaan, Verslag van Resultaten” ID926, werd de archeologische verwachting van het terrein hoog ingeschat voor alle periodes tussen de ijzertijd en de middeleeuwen. Op basis van het landschappelijk bodemonderzoek kon gesteld worden dat door het gedeeltelijk verstoord bodemprofiel artefactsites uit de steentijd niet meer in situ bewaard zouden zijn.*

Op het aangrenzend perceel werden echter ook vondsten gedaan van sporensites: een deel van een erf uit de periode van late bronstijd tot de vroege ijzertijd onderzocht. Er werd een hoofdgebouw geregistreerd en er konden nog drie bijgebouwen en een mogelijke deel van een erfbegrenzing opgegraven worden. De bijgebouwen bestaan uit een vierpalige structuur (2,3 m bij 2,4 m), een vierpalige spieker met diep ingezette palen (1,8 m bij 1,8 m) en een tweeschepig gebouw van 6 m bij 3 m. **De spreiding van de sporen wijst er op dat de grenzen van**

¹ Voor de bouwplannen: cf. de resultaten van het bureauonderzoek pag. 8-12

de site buiten het projectgebied gelegen zijn en dat de site doorloopt naar het noorden en het oosten. Behalve gebouwen werden ook haarden aangetroffen en – enkele opmerkelijke – aardewerkvondsten. Minstens even belangrijk was in het oostelijke deel van het projectgebied de vondst van sporen die geïnterpreteerd werden als verdedigingsstructuren uit WO II. Bronnen met betrekking tot de slag om Hechtel (6-12 september 1944) tonen daarnaast aan dat er in de omgeving van het projectgebied enkele dagen gevechten hebben plaatsgevonden. De rijkswachtkazerne speelden op 8 en 9 september een belangrijke rol, in de omgeving ervan vonden gevechten plaats met mitrailleurs en (spring)granaten. De kans op aantreffen van (onontplofte) munitie ter hoogte van het projectgebied is dus bestaande en de nodige voorzichtigheid is dan ook geboden.

Gelet op het feit dat het voorliggend projectgebied grenst aan het projectgebied dat voorwerp was van archeologienota 926 en daaropvolgende nota en archeologische opgraving, is het logisch dat de hoogste verwachting voor het voorliggend projectgebied gesteld wordt op sporen die aansluiten bij de vondsten op het ten westen aangrenzend gebied, namelijk sporen uit de late Bronstijd – vroege IJzertijd en Wereldoorlog II. Sporen uit tussenliggende perioden kunnen echter niet volledig uitgesloten worden. Duidelijk is wel dat er een hoge verwachting kan gesteld naar sporensites.

Het landschap evolueerde van een schraal zanderig heidelandschap naar een akkergebied in de omgeving van de dorpskern van Hechtel. Het bodemgebruik bleef beperkt door de schrale gronden in de omgeving van Hechtel, een landschap dat gedomineerd werd door duinformaties die tot op heden nog bekend zijn als “De Hechtelse Duinen”. Het gebied maakt vanaf de (Late)Middeleeuwen deel uit van het landbouwareaal rond de dorpskern van Hechtel terwijl vooral ten westen van de dorpskern het duinenlandschap ongeschonden bleef. Ook de bodemkartering wijst volgens Baeyens op een afgegraven grond in een duincomplex.

Het projectgebied werd waarschijnlijk vanaf de late Middeleeuwen / Post-Middeleeuwse periode in gebruik genomen voor landbouwdoeleinden. Op de ferrariskaart, daterend uit de periode 1771 – 1775, is het gebied al ingetekend als weide/akker. Dat gebruik bleef onveranderd tot heden al werd zeer recent het terrein gebruikt voor tijdelijke grondopslag waarbij die berg grond ook recent nog verplaatst werd.

Mocht er nog bodemarchief aanwezig zijn dan zullen de bouwwerken, aanleg wegenis, nutsleidingen, bouwen van woningen en buitenaanleg definitief vernietigend zijn voor eventuele archeologische sporen/relicten.

Verstoorde zones:

Binnen het projectgebied kunnen behoudens de smalle droge gracht langsheen de zuidelijke grens van het projectgebied geen ernstig verstoorde zones aangeduid worden. De tijdelijke grondopslag en de verplaatsing ervan hebben nauwelijks invloed gehad op de Ap-horizont en hebben meer dan waarschijnlijk enkel gezorgd voor een ophoging van het terrein zonder daarbij de Ap-horizont ernstig te roeren. Ook de zone waar betonblokken en ander bouwpuin aan de oppervlakte ligt heeft enkel gezorgd voor een ophoging van het terrein zonder invloed op de oorspronkelijke Ap-horizont en bodemopbouw.

Fig. 3: Verstoorde zones binnen het projectgebied.

Advies:

Omdat uit het bureauonderzoek is gebleken dat er een hoge verwachting mag gesteld worden naar sporen uit de late Bronstijd / vroege IJzertijd en de Tweede Wereldoorlog met mogelijk ook sporen uit de tussenliggende perioden, zal via het programma van maatregelen aanbevolen worden het projectgebied te onderwerpen aan een proefsleuvenonderzoek teneinde definitief uitsluitsel te kunnen krijgen over de archeologische waarde ervan. Enkel op basis van het bureauonderzoek kan immers de aan- of afwezigheid van archeologische waarden niet eensluidend uitgesloten of aangetoond worden. Voordat het archeologisch veldwerk gestart kan worden, moet er echter eerst een controle gedaan worden op de aanwezigheid van oorlogsmunitie.

Deze controle op aanwezigheid van oorlogsmunitie wordt uitgevoerd door een CTE-deskundige. De CTE-deskundige meet het volledige terrein in met een handkar die voorzien is van een magnetometer. Op basis van dit onderzoek wordt een kaart verkregen die de al dan niet aanwezigheid van ijzerhoudende anomalieën weergeeft.

De meest aangewezen manier om het terrein vervolgens landschappelijk en archeologisch te waarderen is om inzien een plangebieddekkend **proefsleuvenonderzoek** door middel van parallelle proefsleuven van 2 m breed over de volledige oppervlakte van het bedreigde terrein. De proefsleuven worden van oost - west naar

georiënteerd, haaks op de vallei van de Grote Nete zoals ingetekend op de Vandermaelenkaart. Enkel voor het gedeelte aan de aansluiting met de Stokerijstraat wordt één proefsleuf in noord – zuid richting aangelegd omwille van de beschikbaarheid van het terrein voor verder onderzoek. Omdat uit de plannetjes van J. Bussels blijkt dat er vanuit verschillende richtingen beschietingen zijn geweest op de rijkswachtkazerne is het onmogelijk om de richting van eventueel aanwezige loopgraven of schuttersputten op voorhand te lokaliseren waardoor ook de oriëntatie van de proefsleuven op dit soort sporen onmogelijk op voorhand kan afgestemd worden.

Indien tijdens deze prospecties voldoende aanwijzingen worden aangetroffen voor een archeologisch interessante site die kennisvermeerdering kan opleveren voor het gebied en de regio dan zal een vervolgonderzoek worden opgelegd in de vorm van een archeologische opgraving hetzij binnen een afgebakende zone, hetzij over heel de oppervlakte van het bedreigde terrein. Dit is echter pas mogelijk na bekrachtiging van een archeologienota met de resultaten van het archeologisch vooronderzoek gekoppeld aan een programma van maatregelen.

Randvoorwaarden voor het archeologisch veldwerk

Alvorens een degelijk grondradaronderzoek en archeologisch veldwerk kan uitgevoerd worden dient het terrein vrij gegeven te worden van elke vorm van activiteit en **dient de berg tijdelijke grondopslag verwijderd te worden**. Enkel op die manier kan het terrein volledig onderzocht en archeologisch geëvalueerd en gewaardeerd worden.

De wetgeving met betrekking tot archeologie omvat enerzijds het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en anderzijds het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014 die voor archeologie in werking traden op 1 juni 2016 en latere wijzigingen. **Niet uitvoeren van het programma van maatregelen wordt door de Gewestelijke Afdeling Inspectie en Handhaving Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed beschouwd als een bouw misdrijf en kan leiden tot sancties.**

4. Onderzoeksstrategie, -methode, vervolgtraject.

Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Onderzoeksmethode

Veldkartering: metaaldetectie (verplicht)²

Een screening van het terrein voorafgaand aan onderzoek doormiddel van bodemingrepen is nodig omwille van de situering van het terrein in de KW-Linie.

Voorafgaand aan het proefsleuvenonderzoek is een screening van het terrein doormiddel van metaaldetectie op eventuele restanten / sporen uit Wereldoorlog II nodig.

De metaaldetectie, in hoofdzaak gericht op restanten uit de Tweede Wereldoorlog, mogelijk vondsten van een veldslag of (restanten van) munitie, wordt best uitgevoerd door een erkend bedrijf, gespecialiseerd in opsporing van munitie. Van deze prospectie wordt een verslag opgemaakt dat overgemaakt dient te worden aan de opdrachthouder archeologie die het verwerkt in de nota archeologie. Het verslag van de metaaldetectie is

² Bron: HOLSTEIN, C., 2019, Archeologische evaluatie van het bodemarchief ter hoogte van de Wijgmaalsesteenweg en de Bijlokestraat te Herent (Vlaams-Brabant), archeologienota - programma van maatregelen, ABO Archeologische Rapporten 1011 (<https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/12019>)

bepalend voor het al dan niet vrijgeven van het terrein voor verder archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem.

Metaaldetectie heeft als doel het opsporen van archeologische vondsten met een metalen component. Dit is de meest geschikte methode om het verwachte materiaal uit de Eerste Wereldoorlog en Tweede Wereldoorlog te lokaliseren. De basis voor onderzoek met metaaldetectors van een slagveld uit de nieuwste tijd wordt normaal gezien in de non-ferro methode gevoerd. Het voornaamste bewijs bestaat immers in de vorm van loden kogels die, samen met de meeste andere non-ferro metalen artefacten, in goede toestand bewaard blijven.

Hoewel er enige betekenisvolle ijzerhoudende artefacten te vinden zijn op een nieuwe en nieuwste tijd slagveld, zoals granaten of onderdelen van wapens, zijn deze relatief klein in aantal vergeleken met kogels. Met het uitsluiten van ijzerhoudende metalen wordt de staalname verkleind, maar omwille van gegronde praktische redenen wordt zo een grotere dekking van het slagveld mogelijk.

De metaaldetectie dient vlakdekkend te worden uitgevoerd zonder ruimte tussen de raaïen.

Wanneer artefacten worden aangetroffen, hetzij gerelateerd aan de Tweede Wereldoorlog, hetzij andere archeologisch waardevolle artefacten, wordt de locatie ervan met GPS-nauwkeurigheid (Flepos) ingemeten alvorens deze in te zamelen. De vondsten worden beschreven op een meldingsformulier en bewaard in een gepast recipiënt.

Als er meerdere vondsten worden aangetroffen is het naast de kartering ook aangewezen om het gebied opnieuw te onderzoeken met een metaaldetector, die alle metalen registreert. Er moet rekening gehouden worden met het feit dat deze vorm van onderzoek tijdrovend kan zijn. Elke relevante vondst wordt individueel ingemeten (Lambert72-coördinaten) met een nauwkeurigheidsgraad van minimaal 0,25 meter.

De strategie en de wijze van uitvoering en registratie, dienen conform te gebeuren met de voorschriften van de Code Goede Praktijk, Deel 5 Metaaldetectie.

Actoren: De detectie wordt uitgevoerd onder begeleiding van een erkend archeoloog die tevens erkend is als metaaldetectorist en een erkend metaaldetectorist. De erkende metaaldetectorist en archeoloog lopen parallel de raaïen af met een metaaldetector ingesteld op non-ferro. De metaaldetectorist heeft ervaring in het opsporen van munitie van slagvelden uit de Nieuwste Tijd.

Er worden meldingsformulieren voor opgespoorde vondsten met metalen component ingevuld.

Deze bevatten de verplicht in te vullen rubrieken:

- 1° het erkenningsnummer van de metaaldetectorist;
- 2° een beschrijving van de archeologische vondst met metalen component;
- 3° de locatie van de vondst: naam van de provincie;
- 4° de locatie van de vondst: naam van de gemeente;
- 5° de locatie van de vondst, bepaald via een publiek toegankelijk geautomatiseerd kaartregistratiesysteem;
- 6° de datum van de vondst;
- 7° de bewaarplaats van de vondst met metalen component.

Deze bevatten ook de facultatief in te vullen rubrieken:

- 1° een foto van de archeologische vondst met metalen component;
- 2° de locatie van de vondst door middel van GPS gegenereerde coördinaten;
- 3° de locatie van de vondst: naam van de deelgemeente;
- 4° een beschrijving van het bodemgebruik van de vondstlocatie op het ogenblik van de vondst op basis van de door het agentschap ter beschikking gestelde keuzelijst;
- 5° andere relevante informatie over de vondst of de vondstlocatie.

Na het volledig prospecteren van het onderzoeksgebied doormiddel van metaaldetectie wordt bij de aanleg van de proefsleuven tijdens het verwijderen van de teelaarde en eventueel aanwezige oudere ploeglagen tevens op

de aanwezigheid van mogelijke relictten door middel van metaaldetectie gecontroleerd en worden eventuele vondsten weer ingemeten met GPS/RTS en ingezameld.

Te beantwoorden onderzoeksvragen:

- *Zijn er aanwijzingen voor de aanwezigheid van (restanten van) projectielen / munitie uit Wereldoorlog II of uit andere perioden?*
- *Zo ja, in welke zone(s) van het projectgebied bevinden zich deze restanten? Locatie aanduiding met gps-coördinaten is vereist.*
- *Op welke diepte bevinden zich deze restanten?*
- *Welke zones hebben twijfelachtige resultaten opgeleverd? Waarom zijn deze plaatsen te beschouwen als twijfelachtig?*
- *Is interventie van bevoegde instanties zoals DOVO noodzakelijk alvorens verder onderzoek met ingreep in de bodem in het projectgebied kan uitgevoerd worden?*
- *Werden - andere dan mogelijke sporen uit Wereldoorlog II - indicaties aangetroffen die een bijstelling van de archeologische verwachting noodzakelijk maken? Zo ja,*
 - o *Welke indicaties werden aangetroffen? Geef een nauwkeurige beschrijving met zo mogelijk ook een datering of periode-aanduiding van de indicatoren/vondsten*
 - o *Wijzen de vondsten op de mogelijke aanwezigheid van een nederzetting / nederzettingssporen of hebben ze eerder een funerair karakter?*
 - o *Kan een gebied afgebakend worden waarin speciale aandacht voor sporen / vondsten vereist is tijdens het proefsleuvenonderzoek? Zo ja, aanduiding van de zone op een kaart met afbakening doormiddel van lambert72-coördinaten.*

Proefsleuven

Het doel van een proefsleuvenonderzoek is het evalueren van de archeologische waarde op een deel van of het gehele terrein, afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk bodemonderzoek, door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit gebeurt door middel van een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

Om een dekkingspercentage te bereik van ongeveer 10% wordt aangeraden te werken met 3 proefsleuven van 2 meter breed met een maximale tussenafstand van 12,50 meter gemeten van “hart tot hart”. Kijkvensters dienen steeds aangelegd te worden, ook als er geen sporen worden aangetroffen en dienen dan om de schijnbare afwezigheid van de sporen te verifiëren. De zijden van de kijkvensters meten maximaal de afstand tussen twee sleuven. Met de kijkvensters of dwarssleuven kan een dekkingspercentage van 12,5% bereikt worden, wat wenselijk is voor degelijke uitspraken over het geheel van het terrein. Indien hiervan wordt afgeweken, wordt dit eveneens beargumenteerd.

De proefsleuven worden oost - west georiënteerd, haaks op de vallei van de Grote Nete zoals ingetekend op de Vandermaelenkaart. Enkel voor het gedeelte aan de aansluiting met de Stokerijstraat wordt één proefsleuf in noord – zuid richting aangelegd omwille van de beschikbaarheid van het terrein voor verder onderzoek.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek dient omwille van de kans op verstoringen de nodige aandacht te gaan naar de bodemopbouw in het plangebied. Tevens dienen het aangelegde vlak alsook de storthopen met een metaaldetector op signalen gecontroleerd te worden.

De volgende onderzoeksvragen moeten met dit onderzoek minimaal beantwoord worden:

- *In hoeverre is de bodemopbouw intact?*
- *Zijn er nog archeologisch relevante niveaus aanwezig?*
- *Vanaf wanneer kwam het terrein in gebruik? Welke sporen zijn hiervan terug te vinden en op welke diepte? Hoeveel archeologische niveaus zijn er aanwezig? En hoe onderscheiden ze zich?*
- *Hoe is de bewaringstoestand van de sporen? Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke*

- ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de aard, omvang, datering en bewaringstoestand van de aangetroffen archeologische resten?
- Kunnen er structuren aangeduid worden? Wat is hun onderlinge samenhang?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de partiële afwezigheid van archeologische sporen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettings, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Hoe kaderen de resultaten van dit onderzoek binnen onze kennis van de ontwikkeling van Hechtel en met name is er een relatie / associatie met de sporen aangetroffen op het ten westen aanpalend terrein, caï-locatie 221361 ?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
 - Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
 - Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Opmerking:

Het volledige vervolgtraject is afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van een proefsleuvenonderzoek. Volgens de Code van de Goede Praktijk (8.4 en verder) kan een volgende stap in het vervolgtraject pas in detail worden uitgeschreven nadat de resultaten van een voorgaande stap in het vooronderzoek beschikbaar zijn.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van goede Praktijk:

Er wordt niet verwacht dat afwijkingen van de Code van Goede Praktijk zich zullen/kunnen voordoen.

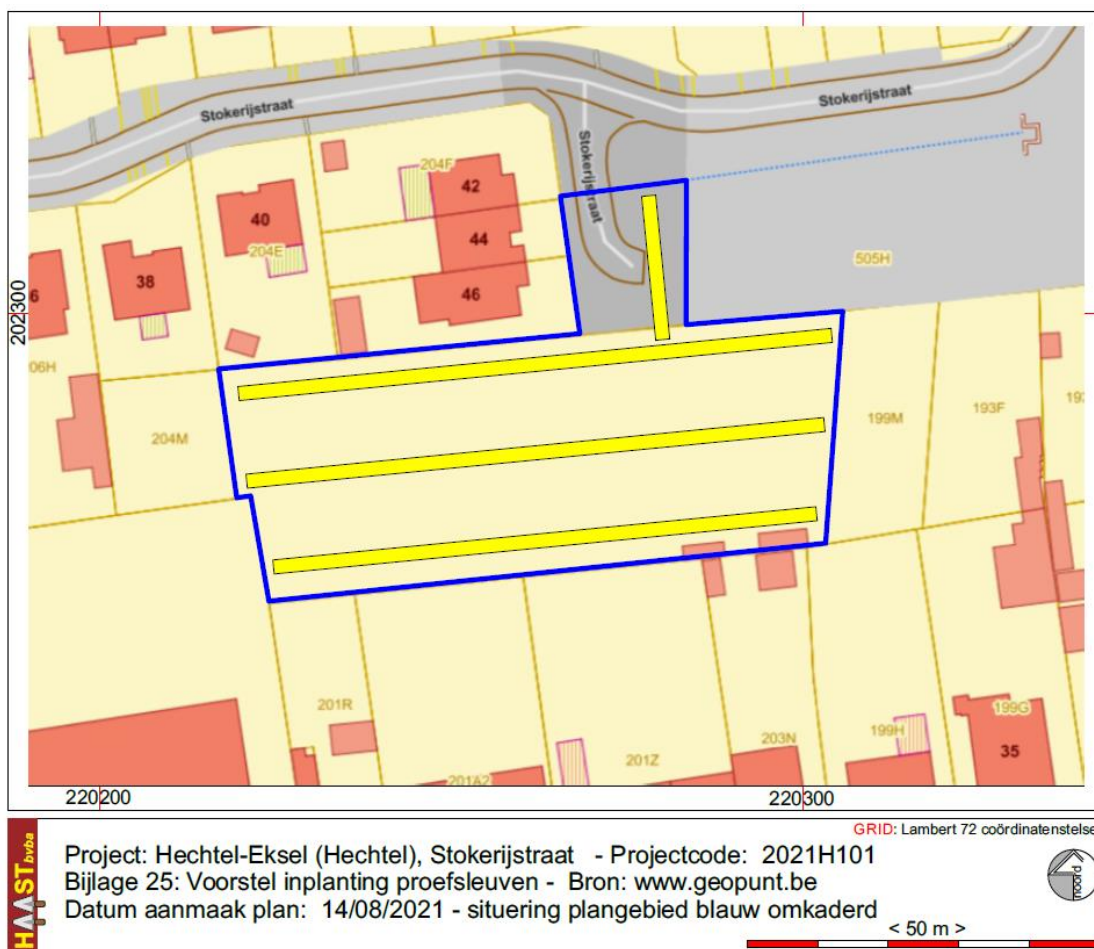

Fig. 4: voorstel inplanting proefsleuven.

5. Lijst met afbeeldingen

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 2019 © cadgis viewer

Fig. 3: Verstoorde zones

Fig. 4: voorstel inplanting proefsleuven.

6. Bibliografie

HANECA, K., DEBRUYNE, S., VANHOUTTE, S., ERVYNCK, A., 2016, Archeologisch vooronderzoek met proefsleuven. Op zoek naar een optimale strategie, Onderzoeksrapport agentschap Onroerend Erfgoed 48, Brussel, agentschap Onroerend Erfgoed - Wetenschappelijke instelling van de Vlaamse Overheid, Beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

Geraadpleegd via: <https://www.onroerenderfgoed.be/actueel/nieuws/onderzoeksrapport-archeologisch-vooronderzoek-proefsleuven-strategie/>